

MESTO BARDEJOV
Mestský úrad v Bardejove, oddelenie kultúry
Hornošarišské osvetové stredisko Bardejov
Poľsko - slovenský dom v Bardejove

a Bardejovský literárny klub
pri Okresnej knižnici Dávida Gutgesela

Vás srdečne pozývajú
na literárno - hudobné podujatie

Randezvous pod hradbami

dňa **4.7.2009** o **18.00** hod.

(sobota) na letnom amfiteátri

v BARDEJOVE účinkujú:

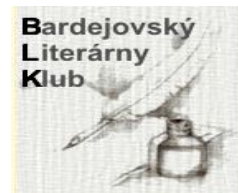
Jano CÍGER z MĀDOKÝŠA - MT

Ján NAGAJDA - BJ
Erik ONDREJČKA - BA
Martin VLADO - KE
Marika SMOROŇOVÁ - SL
Peter STARÍČEK - BJ
Maroš ANDREJČÍK - KE
Pavol GARAN - Dobšiná
Peter KARPINSKÝ - SN
Daniela DUBIVSKÁ - SN
B.L.K - Lýdia Sobeková,
Ján Račko, Lenka Lenartová a i.

hudba:

Peter PIATKO - gitara, spev
Monika ŠPAKOVÁ - flauta
Ján FEDOR - husle
moderuje: Andrea ŠOLTÝSOVÁ

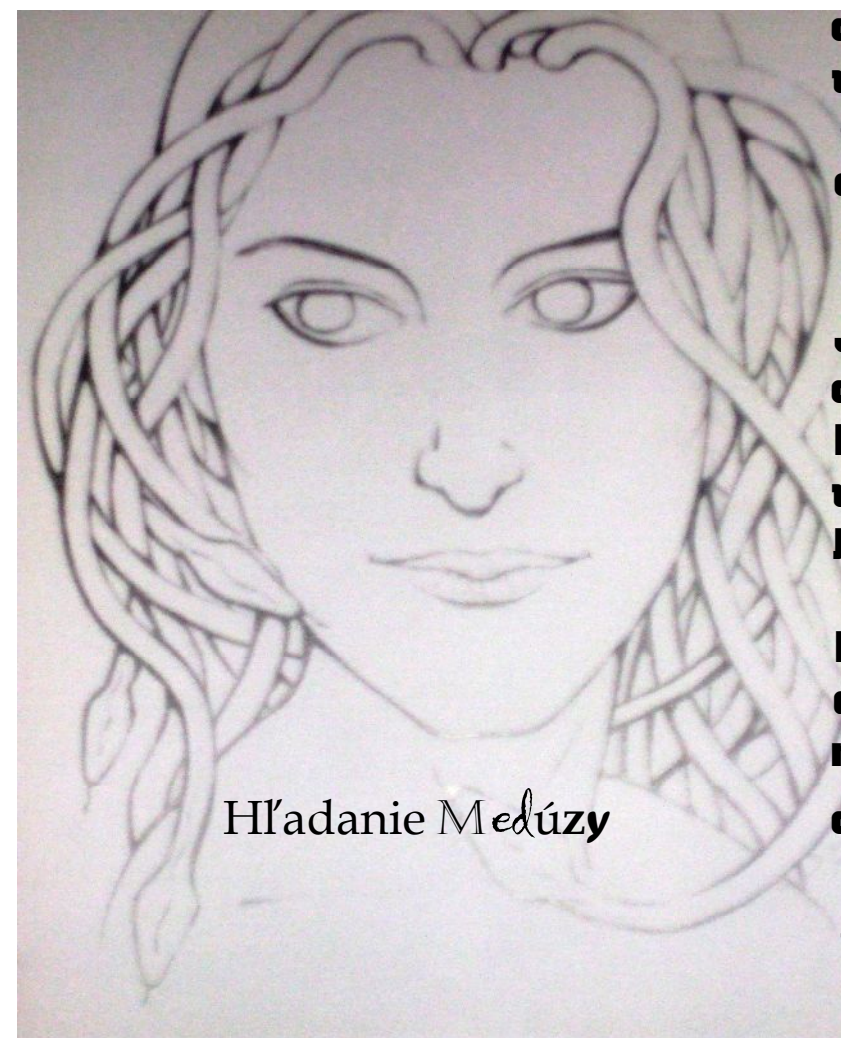
Na podujatí bude vyhlásená finančná zbierka pre Hospic matky Terezy v Bardejovskej Novej Vsi

Medúza

Literárna revue Bardejovského literárneho klubu - 02/2009

Hľadanie Medúzy

a
u
t
o
r
:
J
a
k
u
b
L
e
n
a
r
t

Majówkę poetycką

Klub Literacki
Regionalnego Centrum Kultur
Pogranicza
w Krośnie z udziałem poetów z Klubu
Literackiego w Bardejowie na Słowacji

*Nieraz myślisz,
że zdanie urodziłeś z siebie
A ono jest wysrane
w macierzystym chlebie
Albo nim nauczyciel poit ucho twoje!*

(A. Mickiewicz)

*złava: Adam Mihalčín,
Luboslav Adamučšin, Wáclaw
Turek, Ján Nagajda a Ján Račko*

19. maja /wtorek/ 2009 r.
o godz. 17.00
Regionalne Centrum
Kultur Pogranicza
Krosno, ul. Kolejowa 1

*Dá sa snád' iba troma vetami
opísať, ako si ceníme pozvanie
od poľského literárneho klubu
v Krosne?*

*Dá sa snád' konštatovať,
že sa B.L.K práve otvorili brány
do zahraničia?*

*Dá sa nezabudnúť a (za)písať
... ďakujeme B.L.K*

foto: W.Turek

Po tatranská nálada

Katku trápi boľáčka

*(Motivačno-liečivá báseň pre Katku,
ktorá sa manuálnymi prácami
strhala
ako metrický závit
a takticky zvoleným statusom
na Facebook-u vzbudzovala súcit
všetkých amatérskych ránhojičov)*

Katku trápi boľáčka,
treba poslať po Račka.
Naštartuje sanitú
príde on aj Manitu.

Katka kričí Zle mi je
nechcem viacej chémie.
nezaberá Ibalgin
Jano, rýchlo vybal gin.

*Hrebienok zľava: Janko Račko,
Katka Maliková a Peťo Stariček*

Jano kufrič otvorí.
Ach, tie biele potvory
Len by pili. Doktorí.
Všetci! Nie že daktorí.

Katka kričí Boli to,
nezaberá mojito.
Nezaberá tequila,
bolesť váži dve kilá.

Katka, nie si malá. Skús
pýtať recept na lásku
tá je v každej dobe liek.
ak sa celá doberie.

*PUDr. Peter Šrank
(doktor poetických vied)*

Tanečno-metacie trio zľava Johnny "Honeykýš" Zieger, Big Kefowski a Edonika.

"PÍNAČ"

nové slovo do slovnej zásoby slovenského jazyka?

Slovná zásoba našej materinskej reči by sa mala obohatiť o nové slovo, a síce: „PÍNAČ“. Vysvetlím, o čo ide.

Navrhujem ním označovať to, čo dnes nesprávne označujeme slovom „vypínač“. Výpovedná hodnota slova „vypínač“ exaktne označuje zariadenie, ktorým niečo vypíname. Bežne v dennej reči chybne niečo „vypínačom zapíname“ – od svetla, rýchlovarnej kanvice až po cirkulárku. Dopúšťame sa tým hrubých omylov proti našej materinskej reči v hovorenej podobe, resp. proti slovenskému jazyku v podobe písaného slova! Ak by sme použili vetu: „Vypni vypínač...“, malo by to síce logiku, avšak celkový dojem z komunikanta by pôsobil veľmi nemotorne a pripomínal by nám Eskimáka pod Tatrami. Tiež by vyjadroval iba polovičnú funkciu "pínača".

Do úvahy prichádza aj používanie slova „zapínač“, avšak to by bolo rovnako nelogické, a teda jeho zaradenie do slovnej zásoby by malo také isté nedostatky ako slovo „vypínač“, resp. bolo by rovnako nesprávne, resp. opäť by vyjadrovalo len polovičnú funkciu "pínača". Takto by sme niečo „zapínačom zapínali“. A potom zase „vypínačom vypínali“. Za oveľa jednoduchšie, praktickejšie a jazykovo presnejšie považujem zaradenie slova „PÍNAČ“ do bežnej slovnej zásoby. Slovo by plnilo význam univerzálneho zariadenia na zapínanie alebo vypínanie nejakého zariadenia. Jednoducho by sme v komunikácii chceli „pínač“ vypnúť alebo zapnúť. V hovorovej reči by pôsobilo oveľa svižnejšie vypnutie alebo zapnutie „pínača“, ako „vypnutie vypínača“ alebo „zapnutie zapínača“. Vyhli by sme sa takto nelogickým protikladom v komunikácii („zapni vypínač“, „vypni zapínač“), resp. skrátila by sa komunikácia zo zdĺhavého „zapni zapínač“, „vypni vypínač“ na prosté „zapni alebo vypni pínač!“ Všetko!

Ján Šoltés ml.

Medúza – literárna revue Bardejovského literárneho klubu. Redakčná rada: Ján Račko, Ján Šoltés, Katarína Maliková, foto: Zuzana Vozárová (Tristes). E-mail: b.l.k@centrum.sk
Výtlačok je nepredajný!

Medúza č. 2/2009

- Titulná strana - Jakub Lenart sa vydal na potulky fantáziou, nová tvár Medúzy, ktorú vám dávame do pozornosti
- *Majówkę poetycką* - fotoreportáž z Krosna od Wacława Tureka na str. 2
- *Aktuality z B.L.K* na str. 4
- *B.L.K nástenka* - výber básní na str. 5, pripravil Ján Nagajda
- *Host' Medúzy* - Ján Nagajda ako akrobat žonglujúci na visutom lane ľudského obdivu, ale ... viac na str. 6
- *Peter Stariček* a jeho básne z pripravovanej zbierky *Chodec* str. 7
- *Lýdia Sobeková* - jemná ženská lyrika, ktorá vás určite zaujme str. 8
- *Ján Račko* - a jeho tvorba na str. 9
- *Zuzana Vozárová* - externá členka B.L.K - jej poviedka na str. 10 - 11
- *Reportáž zo Starej Lubovne* - v krátkej reportáži nám Lýdia Sobeková priblíži, ako to na takom vyhodnotení celoslovenskej súťaže, konkrétne Poetická Lubovňa, vyzerá, str. 11
- *Tatranská reportáž* str. 12
- *Literárne dielne v Tatrách* str. 13-15
- *Teória literatúry* str. 16
- *Medúza (ne)bulvár* - str. 17
- *Dnes varí Janko* - blogerské varenie od Jána Šoltésa na str. 18
- Peter Kefo Šrank a jeho *potatranská nálada* na str. 19
- *Randevouz pod hradbami* - pútač pre všetkých milovníkov hudby a literatúry na zadnej strane.

Aktualizácia B.L.K:

Presne na MDD, t. j. 1. 6. 2009, sa spustila aktualizácia členskej základne B.L.K.. Najnovšia verzia upgradu 2009 (01062009) sa úspešne nainštalovala a bez potrebných crackov bol členom B.L.K udelený titul/rád Blkáč

Blkáč:

Luboslav Adamuščin, Pali Bartoš, Adam Mihalčín, Lýdia Sobeková, Ján Šoltés, Andrea Šoltýsová, Katarína Maliková, Lenka Lenartová, Ján Račko,

Člen B.L.K:

Mária Hnatková, Gabriela Dorková, Eva Ferková Erik Kukla, Marianna Kawaschová, Marieta Mikulcová,

Externý člen B.L.K :

Zuzana Vozárová, Monika Kremaská, Peter Stariček, Martin Šuraba

Odborný garant:

Ján Nagajda

Spolupráca

s renomovaným autorom:

PhDr. Peter Karpinský, PhD. - vedúci Katedry slovenského jazyka a literatúry Prešovskej univerzity v Prešove

Košice. Dňa 19. 3. 2009 na Rádiu Regina (SRo 4) bola odvysielaná relácia *Poetissimo* s Petrom Staričkom. Jeho tvorbu a rozhovor ste si mohli vypočuť o 17.30 hod. s moderátorom Jánom Petrikom.

Bardejov. Dňa 3. 4. 2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnil aj pozvaný hosť *PhDr. Peter Karpinský PhD.*, vedúci Katedry slovenského jazyka a literatúry Prešovskej Univerzity, ktorý sa aj medzi iným vyjadroval k tvorbe členov B.L.K. Po ukončení stretnutia pokračoval dramatisáciou svojej rozprávky v rámci knižničnej akcie Noc s Andersenom.

Bratislava. Dňa 6. 4. 2009 na Rádiu Devín bola odvysielaná relácia *Parenisko* o súčasnej mladej literatúre, ktorej sa zúčastnil Peter Stariček.

Prešov. Dňa 17. 4. 2009 sa konalo Stretnutie autorov vlastnej tvorby na Gymnáziu sv. Moniky, ktoré organizovala Anežka Richtariková. V rámci utužovania dobrých vzťahov sa ho aspoň na pár minút zúčastnili aj členovia B.L.K Katka Maliková a Ján Račko.

Stará Lesná. V dňoch 17. 4. – 19. 4. 2009 organizoval B.L.K literárnu turistiku vo Vysokých Tatrách pod názvom *Pod'me (s)plašiť múzu*. Literárna turistika splnila účel duálnej turistiky, keďže záujem a spokojnosť boli neočakávané.

Košice. Dňa 14. 5. 2009 na Rádiu Regina bola odvysielaná relácia *Poetissimo*, ktorej hosťom bola Lýdia Sobeková. Jej tvorbu, rozhovor s redaktorom Jánom Petrikom, ste si mohli vypočuť o 17.30 hod., príp. na internete, ev. v archíve SRo.

Bardejov. Dňa 15. 5. 2009 sa v Okresnej knižnici D. Gutgesela konalo stretnutie členov B.L.K, ktorého sa zúčastnil aj bardejovský básnik *Ján Nagajda*, ktorý viedol rozbor a diskusiu k tvorbe mladých autorov.

Bardejov. Dňa 15. 5. 2009 sa v Art Café Gallery konalo hudobno – literárne pásmo *Slovo verzus Ty*, na ktorom vystúpili začínajúci poeti Adam Mihalčín, Lenka Lenartová, Ján Račko, ktorí prezentovali vlastnú tvorbu, ale aj tvorbu svojich obľúbených renomovaných autorov, ďalej gitarista a spevák Ján Šoltés ml. s basovým doprovodom v podaní Mareka Bartoša a gitarista a spevák Pali Bartoš. Hosťom programu bol Ján Nagajda, ktorý okrem prezentácie vlastnej tvorby bol „vyspovedaný“ Danou Ristvejovou.

Krosno. Dňa 19. 5. 2009 sa v Regionálnom centre kultúr pohraničia konalo literárne podujatie *Majówkę poetycką* poľského lit.klubu RCPK a B.L.K v Poľsku. Za B.L.K vystúpili Ľuboslav Adamučšin, Adam Mihalčín, Ján Nagajda a Ján Račko.

Irenčina prvni tatranská reportáž

V životě průměrné české básničky nastane alespoň jednou za život přelomový okamžik. Něco řekněme OSUDOVÉHO. Třeba takové první setkání se Jankem Račkem. Nebo s Garanem! A co teprve s Cígerem a Katkou Malikovou! Nebo návštěva Vysokých Tater! První panák borovičky... A představte si, že tohle všechno zažijete za jeden víkend na chatě snů all-inclusive i s houpačkami. To vše okořeněné o adrenalinový výstup do hor (pro ty odolnější) nebo průzkumný sestup do místních putyk (pro křehké tělesné konstitute)...

Pomalou se tedy dostáváme k jádru věci – jak popsat výbornou akci, kterouž ti, jež ji zažili, komentují zjihlým pohledem doprovázeným směsicí slov jako „ááááh..“, „to bylo“, nebo dokonce – „co ti budu vyprávět.“

Naopak druhá nezúčastněná část si bude ukázkově ťukat na čelo a tvrdit něco v tom smyslu, že to tak báječné být nemohlo... Škoda, neboť by více z nás slyšelo Staričkovu romantické haiku, užilo by si Mathejovu dílnu, přecpalo se opečenými vuřty a ti vyvolenější by zaslechli metafyzickou debatu o rockových skupinách na houpačkách určených převážně pro předškolní mládež.

Irenka Velichová

LÝDIA SA VYDALA!

A je to tu. Po dlhých prípravách sa to stalo. Ne-utajovaná(?) svadba v kruhu blízkych a pozvaných hostí sa dňa 16. 5. 2009 stala skutočnosťou. Po prvýkrát (a možno naposledy) povedala Lýdia Sobeková svoje *áno* Ivanovi Džundovi o 16 -tej hodine v evanjelickom kostole v Richvalde. Čo z toho pre nás vyplýva? Asi len toľko, že sa o tejto blkáčke snáď dozviete z novin, kníh a časopisov a ak si v správny deň naladíte Slovenský rozhlas, tak sa k Vám možno prihovorí, nakoľko sa mieni naplno venovať už len svojmu Ivanovi.

Ostáva nám však jedna neznáma, a síce, či známa spisovateľka bude aj naďalej používať rodné priezvisko, alebo sa bude skrývať za nové, či si bude uťahovať z porotcov literárnych súťaží s novým priezviskom, alebo staviť na istotu, čiže na staré. A vlastne, čo je nové a čo je staré v tomto momente? Pripravovaný debut (roka) alebo nové možnosti, ktoré sa práve blkáčke Lýdii náhle otvorili.

Keďže nechcem vyvolať žiaden škandál, v tejto vete sa práve končí bulvárna podoba článku a v mene Bardejovského litklubu Vám obom na spoločnej ceste života želim veľa zdravia, šťastia, lásky, porozumenia a veľa usmiatych detí ...

(za B.L.K) Janko Račko

Obraz v poézii

Hlavnými organizačnými princípmi poézie sú metrum a metafora. Poézia organizuje jedinečný a neopakovateľný vzorec slov, z nich každé je zároveň predmetom i znakom, a ktoré sa používajú spôsobom, ktorý žiadny systém ležiaci mimo báseň nemôže predvídať. Narážame pri tom na štyri termíny, a to: obraz, metafora, symbol a mýtus.

Obraznosť je téma, ktorá patrí tak do psychológie, ako do skúmania literatúry. Obraznosť nie je iba vizuálna. Existujú aj psychologické a estetické kvalifikácie. Existujú nie len „chuťové a čuchové“ obrazy, ale aj termálne a tlakové. Existuje dôležitý rozdiel medzi statickou a kinetickou („dynamickou“) obraznosťou. Farebná obraznosť môže, ale aj nemusí byť tradične, či súkromne symbolická. Syntetická obraznosť (môže byť výsledkom básnikovej abnormálnej psychologickej konštitúcie, alebo literárnej konvencie) je založená na preklade z jedného zmyslu do druhého, napr. zvuky do farby. Existuje rozdiel, užitočný pre čitateľov poézie, medzi „viazanou“ a „voľnou“ obraznosťou: tá prvá obraznosť sluchová a svalová, je vyvolávaná i vo chvíľach, keď si čítame pre seba a je u všetkých činiteľov približne rovnaká. Druhá obraznosť, vizuálna, či iná, sa značne u rôznych osôb a typov líši.

Pôsobivosť obrazu vyplýva z toho, že je „reliktom“ a „reprezentáciou“ vnemu. Lahko môžeme prejsť od obrazu ako reprezentanta vnemu ku druhej línii, ktorá prechádza k analógii a prirovnaniu. Ezra Pound, teoretik niekoľkých básnických hnutí, definoval „obraz“ nie ako obrazovú reprezentáciu, ale ako to, čo v jedinom okamžiku prezentuje intelektuálny a emocionálny celok, ako „zjednotenie rôznych ideí“.

Vizuálny obraz je vnemom, ale taktiež „zastupuje“, odkazuje na niečo neviditeľné, niečo vnútorné. Môže byť zároveň prezentáciou aj reprezentáciou („čierna netopieria noc letela... tam v diaľke pred nami ležia Púšte nekonečnej večnosti“). Obraz môže existovať ako „popis“ alebo ako metafora. Ale nemôžu byť symbolickými aj metaforické obrazy, tie ktoré sa prestierajú pred duševným zrakom? Nie je každé vnímanie selektívne?

Básnik musí zo svojej mysle vylúčiť názor, že obraz je výlučne alebo prevažne vizuálny. Obraz môže byť vizuálny, môže byť sluchový, ale môže byť aj psychologický.

Obraz dal názov „imaginistickému“ literárnemu hnutiu.

O vzájomných vzťahoch obraz, metafora, symbol, mýtus si pohovoríme nabadúce.

Ján Nagajda

Výber z poézie

Mám nápad

Vraj sa to prieči
tvojim predstavám,
uchovať svoj život s mojím.
Na stenách ti visia
potrhané plagáty a šance
na lepší vzťah.

So mnou sa strácaš
v myšlienkach,
ako šialenec čo uniká

smrti cez zatvorené okno.
Mám nápad ako prežiť.
Zatvor sa so mnou
do jednej miestnosti,
aspoň na večnosť.
A obleč si neglizé.

Monika Krempaská

Prečín z vášne

Musím klamať,
na konci svojho ramena.
Pravda počká
dozajtra, kým sa rám, mená
vo mne stretnú.

Prosím odklad,
ja potom pôjdem vinená
z čistých hriechov.
Z lavice ten, čo vín nemá,
nech ma trestá.

Katka Maliková

Aforizmy

*Schodíky pre postup v kariére:
chrby ostatných!*

Vo svete existuje preto toľko
rozdielných náboženstiev a sporov
medzi veriacimi, lebo Boh je len
jeden.

*Nie raz je najväčšou prekážkou viery
náboženstvo.*

Keďže sa chcel mať len dobre, bolo
mu neustále zle.

Ján Šoltés ml.

foto: Tristes

Nástenku pripravil Ján Nagajda

Ján Nagajda

Patrí medzi autorov, ktorí vyrastali pod vedením Vojtecha Mihálíka v literárnej prílohe Nového slova. Zvíťazil v piatich celoslovenských literárnych súťažiach. Časopisecky začal publikovať v roku 1973. Básne mu vyšli aj v bulharskom, maďarskom, poľskom a ukrajinskom preklade. Mnohé básne mal odvysielané v rozhlase a televízii. Knižne publikoval v celom rade domácich i zahraničných zborníkov a almanachov.

Debutoval v roku 1979 zbierkou básní *Medzi nami*.

V roku 1998 vydal zbierku básní *Báseň je moje blues* a v roku 2001 zbierku básní *Oči a iné zrkadlá*.

1. Ako si spomínate na svoju prvú literárnu tvorbu a kto bol Váš „prvý“ čitateľ?

J.N.: Písal som voľným veršom. Tvrdil som, že viazaný verš mi bráni v rozlete.

Štúdiom poetiky som svoje názory poopravil, ale iba čiastočne... Mojm prvým čitateľom bola učiteľka slovenčiny a dodnes je mojm čitateľom.

2. Počuli sme, že chystáte ďalšiu básnickú zbierku. Ako dlho ste na nej pracovali a čím sa bude líšiť od predošlých?

J.N.: Práve sa dostáva na svet moja nová zbierka básní ANJEL SYPE SNEH. Podľa odborného posudku je súčasná, tematicky mnohoveštvná, formálne zovretá a technicky precízna, ale aj vnútorne prežitá, až prebolená...

3. Ako vnímate súčasnú literárnu tvorbu hlavne mladých autorov?

J.N.: Ako súčasnú tvorbu, ktorej autori zápasia so sebou i so svetom. Je to normálny tvorivý proces. Fandím im a podporujem ich. Som rád, že talentovaní autori sa rodia aj v našom meste.

4. Čo by ste poradili začínajúcim autorom?

J.N.: Aj keď to znie ako fráza, predovšetkým veľa čítať. Ale potom, čím rýchlejšie zabudnúť na prečítané. Každý autor musí zostať sám sebou. Študovať zákonitosti literárnej tvorby, písať, prerábať napísané a znova písať. Kto chce niesť svoju kožu na trh, musí mať aj dávku odvahy.

5. Aké knihy momentálne čítate?

J.N.: Ako vždy odbornú literatúru z rádiológie. Ale stále si nájdem čas aj na novú poéziu, alebo sa vraciam k obľúbeným autorom, akými sú Lawrence Ferlinghetti, či S. Jerzy Lec. No vo chvíľach únavy čítam aj brakovú literatúru (westerny), predovšetkým svojho vyhľadávaného autora G.F. Ungera.

6. Ján Nagajda vlastnými slovami:

J.N.: Akrobat žonglujúci na visutom lane ľudského obdivu, ale aj nepochopenia, stojaci medzi nebom a zemou, medzi realitou a snom, v priestore plnom napätia a výbojov, v ktorom sa rodí poézia a láska.

B.L.K a jeho priatelia v Tatrách

-literárna turistika-

Nasledujúca úloha bola prozaická. Príbeh s určeným miestom, postava, slovami, či artefaktom. Podmienka bola zmestiť sa do 15 - tich viet.

Janko Cíger a červená čiapočka

Neón oplúval lavičku blikaním. Janko Cíger prilepený žuvačkou k lavičke tiež žmurkal. Asi si myslel, že je neónom. Nebavilo ho to. Lepšie je byť sám sebou a neopičiť sa po neónoch.

Janko zastavil oči, prevalil sa na druhú polovicu zadku a rukou zahrabal v košíku. Vybral si šatku a nasadil si ju na hlavu. Už sa necítil ako neón, ale ani ako Janko Cíger. Zahrabal sa hlbšie do košíka, vytiahol knihu. Vstal, odlepil žuvačku z nohavíc a nalepil späť na lavičku.

Postavil sa tvárou k neónu a začal čítať rozprávku o Červenej čiapočke.

Vo večernej romantickej chvíli na vyľudnenom námestí dokázal Janko Cíger blikajúcemu neónu a sebe, že je sám sebou.

Veronika Pachová

Terynka

Netušil som, že budem musieť spomenúť (s)nežného muža, aby ste to ďalej nečítali. A hoci nevlastnil žiadne letisko, ani tri duby, v ktorých by si hudil roj včiel, objavil som priestor pre (s)plašenie múzy - Terynka. Jej okná sa na mňa tak pozerali, že som jej proste neodolal. Sedela si na vrchu sedla, cca 45 stupňového kopca, z ktorého padnú sem tam lavíny, no nie tie od Desmodu, ktoré už ľuďom brnkajú na nervovú sústavu, ale také ozajstné, (s)nežné, po ktorých sa kráča ako po schodoch do neba. Aj on mal tú možnosť v(y)stúpiť.

Ale mne sa táto možnosť akosi neušla, a tak som ho požiadal o pomoc pri jej objavovaní. Snežný muž sa tváril akoby bol inštalatér v oranžovej veste, ale nakoniec sme uzavreli dohodu o výmene výmyslov a faktov za pivo na Zamkovského chate. A tak sa z nezistených príčin stal Heňo (snežný muž) a Peňo (inštalatér v oranžovej veste) hlavnými protagonistami neoficiálnej súťaže o Včely pre Terynku. Dohodli sa na nejasných pravidlách. Ich príprava nespĺňala žiaden účel. Heňo sa podopieral o vyhodnotenú haluz a Peňo o nekompromisný hasák.

Stalo sa, že na začiatku tejto vety prituхло, nakoľko po snežnom mužovi sa našli iba stopy pod lavínou a po inštalatérovi hasák v Studenom potoku. Darma ma oblievali ľadovou vodou, píchali stebлом trávy, pretože s narastajúcou tachykardiou som sa chystal aj tak zakričať...

-Vstávaj debil! – zreval o štvrtej ráno mobil.

Janko Račko

B.L.K a jeho priatelia v Tatrách -literárna turistika-

Literárna dielňa pokračovala aj ďalšími úlohami. Štvorvešie viazaný verš a voľný s vopred pripraveným názvom. Tu sú ukážky.

Touto stranou nahoru

Obracím slova miesto hlíny
touto stranou
nahoru

Mám v zemi
ze všetkých úst
jen kořen
- do hluboka zchromlý

Irenka Velichová

Štyri šrámy na čele

tri vbodnutia v pravom stehne
dve šli mimo sotva o vlas
jedno tuším ešte vbehne
čakám ďalšiu ranu pod pás

Peter Piatko

Garanova postupka

jedna slina na život
dva pásiky na tepláčkoch
tri centimetre nad členku
štyri šrámy na čele
tisíc dôvodov na písanie

Peter Big Kefowski Šrank

Štyri šrámy na čele

Tak už je to ucelene celé.
Stretávam sa s tebou denne – denne
ako s niekým, kto podlieha stálej
zmene.

Dnes pribudli štyri rezy tvojom tele.

Matej Thomka

Touto stranou nahor

Chcela naňho návod
čo vpravo – čo vľavo
Hľadala ho. Má ho.
Touto stranou nahor.

Peter Big Kefowski Šrank

Štyri šrámy na čele

Krvavá tvár, na zemi matka,
zlomený kľúč a páka krátka.
Skrúti a trhne, ušla mu razom.
Tak sa prichádza v práci k úrazom.

Jano Cíger z Mádokýša

Stretnutia (ne)členov literárneho klubu

B.L.K sa od nového roka začal pravidelne stretávať v študovni Okresnej knižnice, na prvom poschodí, a to každý prvý piatok v mesiaci o 16.00 hod. *Nakuknúť* do B.L.K môže každý z Vás, ale nezabudnite si priniesť pero, ev. tvorbu.

Peter STARÍČEK

Narodil sa v r. 1981 vo Svidníku, do r. 2005 býval v Bardejove. Po ukončení štúdií na Právnickej fakulte UMB v Banskej Bystrici odišiel za prácou do Žiliny, kde žije a pracuje dodnes. Člen Literárneho klubu Mádokýš, o. z., externý člen B. L. K., je viacnásobný laureát viacerých celoslovenských súťaží, publikoval v rôznych slovenských a českých literárnych časopisoch, zborníkoch a v Slovenskom rozhlase a pod.

Aktuálne je v príprave vydanie zbierky – debutu s názvom „Chodec“.

Horror vacui

Vraciaš sa kratšou cestou k zemskej osi.
Ako prach. Trochu z teba odsypú.
Už dlho v tebe myslí ktosi
konečný, teda obesený o pípu.

V dňoch, v ktorých visia iní, ležiš doma.
Hrabeš sa v hline. V kvetináčoch hľadáš
svoje korene.

Čo nájdeš, vytneš. Ako správny nomád
máš pomer s ľuďmi – nepoznáš ich po
mene.

Presúvaš k inej žene zvyšky svojho
tieňa.

Do otvorených úst ti padá sladká
omietka.

A hmla nič. Nechodí. Nič neznamená.

Drží sa noci ako obrus stola.
Počúvaš čiesi kroky odtrhnuté z opätka,
kým na ne ktosi iný nezavolá.

Sieť

Na fasádu starej polikliniky
vyvesili čiernu zástavu
kvôli presnému označeniu miesta
a času ktorý beztak stojí

do dverí vchádza matka s dieťaťom
a s pocitom že chôdza
nikdy nebola taká ťažká

vraví mu
že sa iste vráti
že to ho len odtrhnutá pavúčia
nožička
štekli v hrudi

a on o čosi neskôr leží a hľadá
ako sa pavúk opatrne spúšťa
po tenučkom vlákne
z okna

kým matke listie pod nohami vŕzga
ako keby niekto otváral predsieň
do jej vlastného srdca

Naša tvorba

Lýdia SOBEKOVÁ

Rodená Richvaldžanka bývajúca v Kružlove. Pracuje na pedagogicko - psychologickú poradni s deťmi. Píše už od strednej školy. Prvý úspech zaznamenala na Akademickom Prešove v r. 2003. Je laureátkou a oceneným autorom viacerých celoslovenských literárnych súťaží. Časopisecky publikovala v literárnych časopisoch Dotyky a LET, vo vysielaní Slovenského rozhlasu.

xxx

práve dnes
odzvoniť
trikrát
padlým anjelom
a kohút zakikirikal
skôr
ako inokedy
mesiac sa celú noc
usmieval
na bláznov
a čakal kedy zas
umrie salome

svitanie
ako
každé
iné

ochladilo sa

stromy padli
za obeť
jeseni
vo vzduchu je cítiť
spálenú krv
drahý
medzi tvojimi rukami
nahá ja

zhrabúvam listy
minulých lások
a spodné prádlo
veším
v prvom prievane

slová sú zbytočné
keď telo
vyslovilo aj posledný
hriech

vianočná

blikajúce
svetlo sviečky
dievča
čo verí
že ho za záclonou
nevidieť
dieťa
plačúce v náručí
cudzej ženy
november
plný vianočných
zázrakov

ja a ty
v bezpečí
vlastných manželstiev

Tatranská literárna dielňa

B.L.K a jeho priatelia v Tatrách

-literárna turistika-

Literárna turistika pod hlavičkou B.L.K *Podme (s)plašiť múzu* splnila účel duálnej turistiky. A takto to vyzeralo pri splšení múzy. Prvá úloha bola jasná. Vytvoriť tatranské haiku.

Haiku

Stupaj v potoku –
spenou vodou pláva
kúsok papiera.

Haiku 2

Tvorivá dielňa -
Irenka do seba tlačí
baranie rohy.

Peter Staríček

Postkalamitná symbióza

Dohryzené pne
tu i tam prevyšujú
lapače hmyzu.

Peter Piatko

Malé tatranské haiku

V sobotu s Piatkom
dýchli sme si na chrbát
k Terryho chate.

Matej Thomka

Haiku

Višňové včely
medový vetrik nesú
ticho do úľa.

Jano Cíger z Mädokýša

Malé tatranské haiku

Téryho chata
poslala naše kroky
do minulosti

Peter Big Kefowski Šrank

Malé tatranské haiku

Kým vietor ustal,
aby si vypočul spev
konár sa pohol.

Jan(k)o Raczko

Medúzy

Medúza

Pod'me (s)plašiť múzu

-literárna turistika-

Bol piatok po Veľkej noci, keď sa autori z rôznych slovenských literárnych klubov vydávali na záhadnú cestu, ktorú pre nich pripravil Bardejovský literárny klub (B.L.K) vo Vysokých Tatrách. Za B.L.K došla *Katka Maliková* a ja a naši priatelia *Peťo „Kefo“ Šrank* (Žiarelka), *Paľo Garan* (Spišský lit. klub), *Veronika Pachová* a *Marika Smoroňová*, maturantky Literárneho gymnázia z Revúcej, *Peťo* a *Martina Piatkovi* (lit. klub Mädokýš), najväčší člen Mädokýša, *Janko Cíger* s *Peťom Staričkom* (Mädokýš, B.L.K), *Mathej Thomka* (president lit. klubu Mädokýš) a *Irenka Velichová* (Mädokýš), pôvodcom z Plzne.

Verte – neverte, bolo veselo. Rozhovory o literatúre (ne)trvali dlho. Peťo Piatko chytil do rúk moju gitaru a hral a spieval, no a hralo sa a spievalo až do rána.

Sobota – 9.15 a.m. – postupne sme sa schádzali na raňajky a stanovili čas P k odchodu do Starého Smokovca. Okrem veľikánov Janka C. a Paľa G. + doprovod Veronika P. a Marika S., všetci sme sa vydali na (literárnu) turistiku. Naše *samochoďy* sme nechali v Smokovci a vydali sa na Hrebienok. Asi po necelej hodine cesty sme urobili dôkazové foto a pokračovali na Rainerovú chatu. Cestou sme sa zastavili na Studenom vodopáde, ktorý bol vo svojom živle. Po tretej zastávke na Rainerovej chate sa zvolil azimut a la modrá trasa smerom k Zamkovského chate. Tam na nás čakali (na poniektorých) chutné polievky a teplý čaj (nehovoriac o cenách). Ale plán bol jasný. Posledný Check point, Teryho chata. No všetci sme tam nedošli, resp. iba Peťo Piatko s Mathejom Thomkom. Kvôli možnému riziku sme sa ostatní pobrali späť na Zamkovského chatu a potom, keď dorazili dobyvatelia Teryho chaty, vrátili sme sa do Starej Lesnej. Dali si večeru, pripravil sa oheň a špekáčiky. Okolo polnoci pri 7 stupňov Celzia sme sa premiestnili do chaty a pri dobrej muzike sa tancovalo do rána.

Nedeľa – čas nie je podstatný. Po raňajkách nasledovala asi hodinová prednáška Peťa Šranka o Copyrighte a jeho formách aj na internete. Po ňom sa k slovu dostal Janko Cíger, ktorý (od)prezentoval Združenie literárnych klubov Slovenska (ZLKS) a predstavil plánovaný program a následne po ňom sa začali literárne dielne v podaní Matheja Thomku. Tu sa ukázal plánovaný cieľ tejto akcie - (s)plašenia múzy. Po nich obed, lúčenie a cesta späť.

Záver. Týmto chcem poďakovať *Katke Malikovej* za logistickú prípravu akcie, *Mathejovi Thomkovi* za pripravené literárne dielne, *Peťovi „Kefovi“ Šrankovi* za prednášku o Copyrighte, *Jánovi Cígerovi* za prezentáciu ZLKS a za predaj zaujímavých titulov zo svojho knihkupectva, folkovému pesničkárovi *Peťovi Piatkovi* za prezentáciu vlastnej tvorby, *Irenke Velichovej* za jej záujem a príchod až z Prahy a vlastne všetkým za ich 100% účasť.

Janko Račko

Ján RAČKO

Narodil sa 26. 9. 1977 v Humennom, kde ukončil Strednú zdravotnícku školu. Momentálne žije s rodinou v Smilne pri Bardejove. Pracuje na záchranej službe. Píše poéziu od r. 2007, je zakladateľom B.L.K (r. 2008). Za svoju tvorbu získal viacero ocenení a čestných uznaní. Publikoval v slovenských, českých a poľských literárnych zborníkoch a časopisov.

vlastná kniha

premýšľam
prečo je to tak
prečo zakaždým keď otvorím túto
knihu

dôjde k tomu
že ma listy bojkotujú
a vracajú sa na začiatok

pokúšam sa ich presvedčiť
o dobrom úmysle
ale
márne

...
príbehy si vyberá svedomie

... motýľ

nedotýkaj sa prstami vlastnej duše
aby ti jej prach neostal na bruškách
prstov

kto vie
či by potom odletela

xxx

nenávidím
cestovanie vlakom
hlavne to
s troma prestupmi
na prvom si čítaš skriptá
na druhom len názvy staníc
a na treťom
náhle prehovoriš

...
s dovolením

kráľovná

miestami si kladiem otázku
aké krídla má včelia kráľovná
aké nohy a telo
a vlastne ako ju rozoznám
keďže nie som včelár

a ty si mi pretrhla myšlienku
že si si kúpila nové šaty

...
žlté

...
s krídlami

Zuzana VOZÁROVÁ

alias Tristes

Momentálne študujem na vysokej škole sociálnu pedagogiku. Literatúra ma priťahovala, od kedy sa pamätám. Tvoriť som začala na strednej škole. Hlavne básne, ale postupne som začala písať i prózu.

Teraz medzi nimi pendlujem.

Okrem literatúry sa venujem maľovaniu, foteniu, aj zdobeniu či už sviečok alebo iných predmetov.

Zbožňujem vietor vo vlasoch, vôňu vody a pohľad na nočnú oblohu pri splne mesiaca...

xxx

Ani si nevšímala, že stál na tej istej zastávke. Všimla si ho, až keď sa postavil do tzv. kľbu trolejbusu, rovnou oproti nej. Ale nie tvárou, ale trošku bokom. Akoby sa bál jej pohľadu, jej očí, jej neveriacej odvahy. Akurát si len všimla, že občas akoby mu oko, ktoré videla, zahýbalo ku nej a pozorovalo ju. Hneď však utieklo inam, keď sa pozrela tým smerom. Akonáhle si to uvedomila, nebola schopná odtrhnúť od neho pohľad.

Ako si tak všimla črty tváre, tmavé vlasy a to zabiehajúce oko, zdal sa jej ešte viac známy. Páčil sa jej. Priťahoval ju. Cítila sa zahanbená, že práve ona podľahla tej živočíšnej príťažlivosti. Práve ona, čo sa pýšila perím, síce vlastným, ale pre niektorých ľudí príliš utiahnutým vlastnými zásadami, čistoty svedomia. Začala viesť vnútorné zvädzanie, prekvapená vlastnými myšlienkami. Pozrel sa jej na lýtko a vtedy začala: „Moje nohy, áno sú pekne formované, len sa ich dotknúť... pokožka je hebká a láka k pohladeniu... tieto oči vedia zvädzať, vedia počúvať, čo im budeš vraviť... moje objatie ti prinesie potešenie i ochranu... pery, čo ťa pobozkajú, povzbudia, upokoja... Neznámy akoby počul jej šepkajúci vnútorný hlas a oko sa zahľadelo jej smerom. Nervozita sa uňho stupňovala, nepostál na jednom mieste. Presúval tiaž svojho zviazaného tela z jednej nohy na druhú.

Za sklom trolejbusu sa predhľadala nočná krajina a vnikala jej do tváre, aby zakryla rozpaky. Naďalej stála opretá a navonok ležérna. Vnútro sa jej však sťahovalo do veľkého embryonálneho kľbka. Už sa videla, ako leží v posteli, objíma si kolená a čistí si myseľ soľou z očí. Ako sa jej vyplavuje smútok a zahanbenie. Z čoho vlastne? Sama si to nevedela vysvetliť. Prišla zastávka pri internátoch. Oko aj telo muža znehybnelo v očakávaní vystúpenia jej postavy, ktorá ho natoľko vyviedla z rovnováhy.

(pokračovanie na str. 11)

B.L.K na Poetickej Ľubovni

V jednu chladnú marcovú sobotu sa konalo v Starej Ľubovni už tradičné podujatie - vyhodnotenie literárnej súťaže Poetická Ľubovňa. Keď hovorím tradičné, myslím doslova, pretože išlo už o XVII. ročník súťaže. A Bardejovský literárny klub (BLK) bol pri tom.

Poetická Ľubovňa sa trochu líši od ostatných literárnych súťaží svojou slávnostnou atmosférou, ktorej pridáva aj to, že vyhodnotenie sa koná v obradnej sieni plnej svetiel. Tradičný je aj úvodný program so spevom a prednesom básní, ktorý navdýchli ľubovníanskí študenti pod vedením pani učiteľky Kollárovej (tá sa už dlhé roky venuje poéziechtivým študentom). Nasledovali príhovory - primátora mesta Stará Ľubovňa a predsedu poroty Janka Petrika. A potom už dlho očakávané vyhlásenie výsledkov. Kompletné výsledky sú uverejnené na internetovej stránke <http://muza.websity.sk/>. Fotografie zo súťaže nájdete na <http://www.staralubovna.sk/poeticka-lubovna-2008/>. Samozrejme, že bodoval aj BLK. Janko Račko získal čestné uznanie a mne sa ušla cena o. Vasiľa Kočambu.

Súčasťou Poetickej Ľubovne býva aj rozhovor s hosťom. V tomto prípade to bola hosťka - Júlia Čurillová. V rozhovore, ktorý viedol Peter Karpinský, predstavili jej knihu Sedmolásky, ktorá vyšla minulý rok ako víťazná zo súťaže Debut.

Nasledovalo milé pohostenie a potom sme všetci čakali, čo bude ďalej. Musím spomenúť, že v porovnaní s inými rokmi mi chýbal rozbor našich prác. Tentokrát sa účastníci aj porota akosi roztrúsili ktovie kam. Ale ako príležitosť stretnúť starých známych a spoznať nových píšucich autorov a posedieť v príjemnej atmosfére, je Poetická Ľubovňa ideálna.

Lýdia Sobeková

xxx

(pokračovanie zo str. 8)

Ona obidvoma, on len jednou hladinou úprimnosti. Ani jeden nevystúpil. Predposledná zastávka, muž ju až do poslednej chvíle pozoroval jednou stranou tváre, ako sa k nej približovali. Otočil sa, a venoval jej druhý a zároveň posledný zahanbený pohľad vlastných pocitov. Jej pohľad zostal upretý na miesto jeho postavy. Na jeho miesto.

Ako vystúpila z trolejbusu, nadýchla sa čerstvého vzduchu a tým zakódovala svoju novú vlastnosť, ktorú odhalila pri neznámej čiernej postave zo svojho sna. Zo sna o zločincovi, ktorý ju prenasledoval už tak dlho....

Zuzana VOZÁROVÁ